

Magyar—koreai tárgyalások

● Phenjan (MTI)

A magyar—koreai műszaki-tudományos együttműködési bizottság Phenjanban megtartotta VII. ülését. Az ülésen értékelték a múlt évi megállapodás végrehajtását. Barátságos légkörben megvitatották az 1968. évi műszaki-tudományos együttműködésről szóló jegyzőkönyvet.

Jávör Ervin, a magyar—koreai műszaki-tudományos együttműködési bizottság magyar tagozatának elnöke, a Magyar Népköztársaság Terhivatalának alelnöke és Ro The Szok, a koreai—magyar műszaki-tudományos együttműködési bizottság koreai tagozatának vezetője, az Állami Tervbizottság alelnöke írta alá. A magyar küldöttség ott tartózkodása alatt gyárakat, üzemeket és kulturális intézményeket látogatott meg.

A vállalatok devizahitele

A Magyar Nemzeti Bank és a Pénzügyminisztériummal és a Külkereskedelmi Minisztériummal egyetértéssel szabályozta a devizahitelek nyújtását és igénybe vételét. Ilyen hitelt a bankok devizában nyújtanak belső vállalatoknak és szövetkezeteknek, s azt kamataival együtt ugyancsak devizában kell visszafizetni. Devizahittel igényelhető exportüzletekre, továbbá úgynevezett lecserélési áruüzletekre, amikor egymást helyettesítő áruk importjára és exportjára kerül sor. Beruházási devizahitelt is nyújtanak, mégpedig olyan gépek, műszer, berendezés, vagy licenc beszerzésére, amelynek devizaköltségei és kamatai az export tiszta devizabevételeiből két-három éven belül megtérülnek.

A vállalatok kezdeményezhetik olyan áruk behozatalát, amelyek belső feldolgozás után exportra kerülnek, s ehhez devizahitelt igényelhetnek.

A forradalmi ifjúsági napok sikere

Több mint kétfélmillió fiatal vett részt a forradalmi ifjúsági napok idei eseménysorozatán — vonták meg a Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságánál a március 15. és április 4. közötti időszak gyorsmértékű elmondását: a tavaszi történelmi évfordulók méltó megünneplésére az ifjúkommunista közösségek mindent az országban gazdag programot állítottak össze. Az előkészületek során és legnemesebb nemzeti hagyományaink ápolásával egyidejűleg impozáns állásfoglalással, új tettekkel bizonyították, hogy nagy elődeik példáját kívánják követni.

A fiatalok lerótták kegyeletüket az 1848—1849-es forradalom és szabadságharc, az 1919-es Tanácsköztársaság és a hazánk felszabadításáért vívott harcok hősei előtt. Találkoztak és más öszezajelvények százaira hívták meg a magyar munkásmozgalom veteránjait. Hazánk

Próba az új öntödében

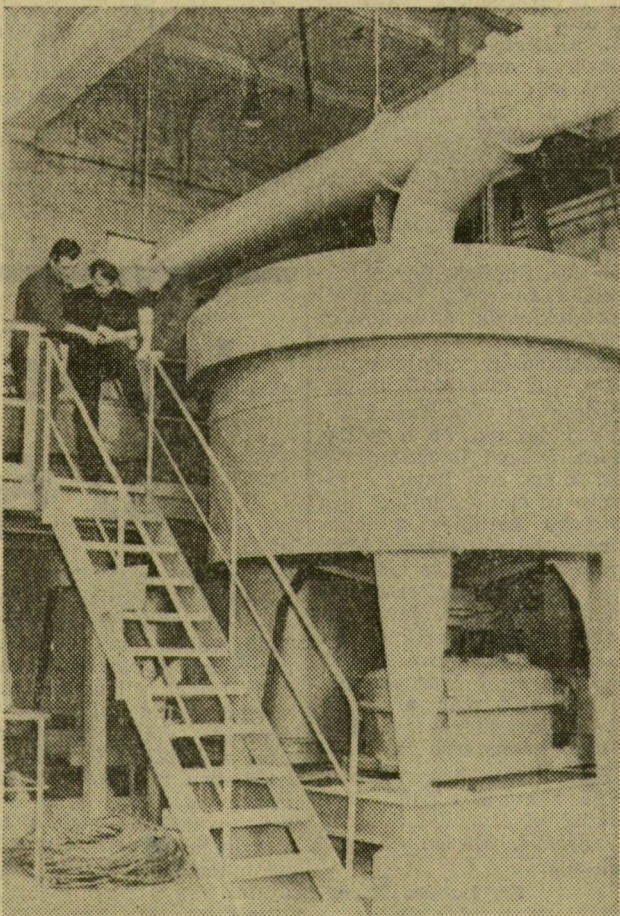
Júliustól kétműszakos termelés — Egy évben 5 ezer tonna öntvény

A Szegedi Vasöntőde több mint 50 millió forint értékű rekonstrukciója jelentős átalakításhoz érkezett. Az építómunkások teljesen befejezik munkájukat az újjáépített nagycsarnokban. Az öntőde új munkahelyein így megkezdődtek a nemrég felszerelt gépek próbái is.

A bonyolult korszerűsítés — amelyet tízféle szakipar végez — a tervek szerint jól halad. Kiss Imre műszaki vezető arról tájékoztató, hogy a jó együttműködés segítségével a második félév elejére befejeződik a nagy munka. Ennek érdekében az elmúlt napokban késedelem nélkül megkezdődött az NDK-ból vásárolt új homokmű és görgősoros formázó próbajáratása. Az elmúlt napokban már az új technológiával előkészített homokot használták az öntéshez. Az első tapasztalatok azt bizonyították, hogy az új technológia, az új berendezés megfelel a várakozásnak.

A szegedi öntőde sokáig az ország egyik legelmaradottabb nehézipari üzemének számított. Az NDK-ból vásárolt gépekkel, a nemrég elkészült szociális berendezésekkel gyökeresen megváltozott a helyzet. De ezzel sem fejeződik be az öntőde fejlődése, új, nagy teljesítményű légcserélő ventilátorokat szerelnek fel az üzemrészekben.

Az új technológiával, az új berendezésekkel a munkarend is megváltozik az

Liebmann Béla felvétele

Az új homokmű az egyik legnehezebb fizikai munkát szüntette meg az öntődőben. A porlészívásról itt is nagyméretű ventilátorok gondoskodnak

öntődőben: július 1-től két kétszereződik a szegedi vasműszakban folyik majd a öntőde termelése, s évente munka. Az előzetes számítások szerint csaknem meg-

Nevelési konferencia

Sajtótájékoztató a tudományegyetemen

Két nap múlva, április 9-én, kedden délelőtt nagy jelentőségű tanácskozás kezdődik a szegedi József Attila Tudományegyetemen: a Művelődésügyi Minisztérium által összehívott országos egyetemi nevelési konferencia. Az ország összes egyetemének, főiskolájának és minden egyéb felsőoktatási intézményének képviselői első ízben találkoznak ilyen nagyszabású nevelési értekezleten, hogy három napot át megvitassák az egyetemi munka bizonyos mértékig elhanyagolt területét, az ifjúság szocialista nevelé-

sének jelenlegi helyzetét és legfontosabb tennivalóit.

Ebből az alkalomból tegnap, szombat délelőtt a tudományegyetem rektori hivatalában dr. Agoston György egyetemi tanár, a JATE Nevelési Bizottságának vezetője tájékoztatta az országos és a helyi sajtó képviselőit a tanácskozás jelentőségéről és munkarendjéről.

A konferencia április 9-én délelőtt fél 10 órakor kezdődik a tudományegyetem Ady téri épületének nagy előadójában. A tanácsko-

zást dr. Kahulits László, a Művelődésügyi Minisztérium főosztály-vezetője nyitja meg, majd dr. Márta Ferenc, a szegedi tudományegyetem rektora tart bevezető előadást A nevelőmunka helyzete és fejlesztésének feladatai a felsőoktatási intézményekben címmel. Az előadást egész napos plenáris vita követi, amelyen a 250 résztvevő a bevezetőn kívül megvitatja azt a nagy terjedelmű dokumentumot, amelyet a vita céljaira az Országos Egyetemi Nevelési Munkaközösség dolgozott ki. Ennek elkészítésében jelentős szerepet kapott a szegedi tudományegyetem és a budapesti műszaki egyetem.

Másnap, szerdán szekcióüléseken folytatódik a vita. A hat szekció tanácskozásán a bevezető előadásokat a JATE oktatói tartják. A vita összefoglalására a csütörtök délelőtti plenáris ülésen kerül sor.

Pártküldöttségünk hazautazott

Látogatásának befejeztével szombaton hazautazott az MSZMP küldöttsége, amely Nyers Rezsőnek, a Politikai Bizottság tagjának, a Központi Bizottság titkárnak vezetésével a LEMP Központi Bizottságának meghívására látogatást tett a Lengyel Népköztársaságban, és tárgyalásokat folytatott a LEMP Központi Bizottságában, valamint a Kül- és Belkereskedelmi Minisztériumban.

Konjunktúra-„kócerájok”

Üdvözölni kell a talpraesett vezetők kezdeményezését, amellyel a mezőgazdasági munka szeszonzellegének csökkentésére törekcszenek. Hasznos ez a közösségnek is és a népgazdaságnak is. Szeged és a járás tsz-einek több mint 320 különféle segédüzemében az emberek ezrei jutottak jó keresethez. Gyártanak ma már a tsz-ekben az apró elektromos tömegcikkeltől a nehéz réti boronáig, az irodaszerekig és a vasbeton födémaltáig szinte mindent. Egyik-másik termelőszövetkezeti segédüzemben nagynevű iparvállalatok is felismerték a partnert. Szívesen adnak megrendelést olyan cikkekre, amelyeknek gyártása a házukon belül nem kifizetődő.

Jó dolog például az is, hogy több Szeged környéki tsz-ben ismét elővették a mezei égetett téglagyártás már-már feledésbe merült módszerét. Gazdasági épületek, lakások százai készülnek ezekből a téglákból. Tulajdonképpen ennyivel több jut az állami készletekből az új gyárak és a városi lakások építéséhez.

Akkor hát mi itt a hiba? Az is, hogy tendenciát tekintve a tsz-ek segédüzemi tevékenysége mostanára túlzott mértékben eltolódott az olyan ipari munkákra, melyeknek semmi közük sincs a mezőgazdasági termeléshez. Pedig elsősorban olyan segédüzemekre volna szükség, melyek tevékenységükben közvetlenül kapcsolódnak a mezőgazdasághoz. Például nincsenek nyáron eladhatatlan, de télen keresett gyümölcsök, zöldségfélék tartósításával foglalkozó segédüzemek. A konzervgyárban az ipari paradicsom átvétele gyakorlatilag mostanában is csak néhány hétre korlátozódik. Amikor „fullad” a gyár a paradicsomban, ütemezi az áru érkezését. Mi mást tehetne? Az érett termés azonban nem várja meg, hogy napok, hetek múltán rákerüljön a sor. A termés sok tonnái rothadnak el emiatt évente a földeken. Pedig megfelelő segédüzemben olcsó, jó minőségű ivólevet készíthetnének belőle.

Még számos lehetőség kínálkozik, mely gazdaságosabbá tenné magát a mezőgazdasági termelést is. Ilyen segédüzemek azonban általában még nincsenek. Olyanok viszont már vannak, melyek lakatosipari termékeket gyártanak exportra is. Ezek a falun élő parasztembereknek, fiataloknak jóformán semmi munkát nem adnak. Az esetek többségében arról van szó, hogy ügyeskedő városiak úgy érezték: most jött el az ő idejük. Magukkal hozták üzemi tapasztalataikat, üzleti kapcsolataikat, baráti körüket, s a nyereség tekintélyes százalékáért vállalkoznak valamilyen ipari áru gyártásának megszervezésére. Tömegesen viszik magukkal volt üzemük szakmunkásait is. Az egyik ilyen „jó szervező”, aki mostanában termelőszövetkezeti tervező részleget alakított, öt hét alatt 20 ezer forintot keresett. Egy másik tsz-üzemben néhány ügyes vállalkozó bizonyos banándugók gyártását szervezte meg. Hávi keresetük hosszab ideje 10—12 ezer forint. Olyan példánk is van, ahol évente a sokmillió forgalmas lebonyolító segédüzem állami iparból kilépett vezetője a bevétel 17 százalékát kapja. Most — ami a jövedelmét illeti — egykori vezérigazgatóján is túlszár, jóllehet munkahelyén nagyon is közepes képességű szakembernek számított.

Kétségtelen, ezekben az üzemcskékben a volt nagyipari munkások is általában jobban keresnek, mint korábbi munkahelyükön. Miből telik? Abból, hogy bár többnyire állami anyagból dolgoznak — kézen-közön megszerzik —, állami közterheket alig, vagy egyáltalán nem viselnek. Nem képeznek vállalatfejlesztési, amortizációs, kulturális, szociális stb. alapokat, melyekkel a nagyüzemekben jóelőre szigorú tervek alapján számolni kell. A tsz-ek égisze alatt az adózás is nagyon méltányos. Természetesen a búsás jövedelemből a közönsnek is jutatnak valamikézt, másként nem adná a nevét a vállalkozáshoz, és a helyet. Egy-egy gyengébb gazdaságban viszont párszáz ezer forint is sokat nyom a mérlegben az esztendő végén.

Érdemes lenne ezeket a nagy fizetéseket is egyszer közelebből szemügvre venni. Miből telik sokszor egészen rövid idő alatt drága gépkocsira, s ugyancsak nem olcsó utazgatáscsokra? Ugyanakkor néha még azt a gumicsizmát is a tsz-szel vásároltatják meg, amelyet a munkahelyen viselnek.

Ismételtlen hangsúlyozzuk: nincs, nem is lehet kifogás a tisztességes falusi ipari vállalkozások ellen, azonban mindenképpen azokat a vállalkozásokat kell előnyben részesíteni, melyek a helybeli lakosságnak adnak munkát, s a nyersanyagot is maguk, vagy más tsz-ek állítják elő. Így a nyereségvadászok sem találnának talajra.

Az apró „konjunktúra-kócerájok” és „vezérigazgatóik” rontják falun a politikai légkört is. Igazuk van azoknak a gazdáknak, akik szóvá teszik: egész esztendei mezei munkájukért sem kapnak annyit, mint amennyit egyik-másik ügyeskedő egyetlen hónap alatt zsebre vág. Ekkora különbség azért még sincs a becsületesen végzett földművesmunka és a nagyobbrészt utazó, beszerző ügynökök munkája között.

CSEPI JÓZSEF

Magyar—belga vegyesbizottsági tárgyalások

A Magyar Népköztársaság és a Belga—Luxemburgi Gazdasági Unió közötti gazdasági, ipari és műszaki együttműködési megállapodás végrehajtásáról e héten Budapesten vegyesbizottsági tárgyalások folytak.

VASÁRNAP,
1968. ÁPRILIS 7.

DEL-MAGYARORSZAG 3